

پایان منازعات با یونان؛

مقدونیه نام جدید را پذیرفت

مریم علامه زاده

مجلس مقدونیه، روز جمعه (۲۱ دی ماه)، همسوی با توافق با یونان برای پایان دادن به یک منازعه ۲۷ ساله، با تصویب اصلاحیه‌ای در قانون اساسی، نام کشورش را به جمهوری مقدونیه شمالی تغییر داد.

این دو کشور در ماه ژوئن (خرداد - تیر) بر سر نام جدید به توافق رسیدند، اما استفاده از این نام صرفاً زمانی به رسمیت شناخته می‌شود که مجلس آتن نیز توافق را به تصویب برساند.

۸۱ کرسی از ۱۲۰ عضو مجلس مقدونیه به نفع این اصلاحیه رأی مثبت دادند. نمایندگان حزب مخالف دولت که با این اصلاحیه در تضاد بودند، رأی گیری را تحریم کردند.

یک مقام دولتی مقدونیه در بیانیه‌ای اعلام کرد: امروز عصر، فصل تاریخی جدیدی در استقلال کشور مانوشته شد. این اقدام دومروداز بزرگ‌ترین منافع دولت ما را قابل دسترسی می‌کند: عضویت در ناتو و عضویت در اتحادیه اروپا.

بر اساس اعلام دفتر نخست‌وزیر یونان، الکسیس سیراس، نخست‌وزیر این کشور در تماسی با زوران زائف، همتای مقدونیه‌ای خود، این رویداد را تبریک گفت.

تاکنون یونان جلوی انگیزه‌های پیوستن همسایه خود به اتحادیه اروپا و همچنین ناتو گرفته بود؛ چرا که به دلیل هم‌نام بودن این همسایه با یکی از استان‌های یونان، این تصور را ایجاد می‌کرد که مقدونیه به دنبال ادعای حاکمیت بر استان هم‌نام خود در یونان باشد.

این توافق نامه که بر اساس نام شهر مرزی که در آن امضا رسیده بود، بر سپانام گرفت، قرار است به منازعات دو کشور پایان دهد.

ینس استولتنبرگ، دبیر کل ناتو و یاناس هان، کمیسر توسعه اتحادیه اروپا، از نتیجه این رأی گیری اظهار خوشحالی کردند.

استولتنبرگ در حساب توئیتر خود نوشت: ناتو به شدت، از اجرای کامل این توافق حمایت می‌کند، توافقی که می‌تواند در ثبات و موفقیت منطقه نقش مهمی ایفا کند.

یاناس هان نیز در توئیتر خود نوشت: صمیمانه‌ترین تبریکات من نصیب باز یگران سیاسی و شهروندان مقدونیه شمالی آتی که امید می‌رود به زودی شاهد رسمی شدن این اصلاحیه در قانون اساسی کشور باشیم. من امیدوارم این تصمیم تاریخی انگیزه‌های پویا برای اصلاح کل منطقه غربی بالکان باشد.

طی سه روز گذشته، صداهای نافرمانی در علیه این توافق تغییر نام جلوی ساختمان مجلس در شهر اسکوپیه تظاهرات کردند. احزاب مخالف دولت در مقدونیه و همچنین ناسیونالیست‌ها، بر این باورند که تغییر نام و نمادهای ملی به منظور دسترسی به ناتو بهای گزافی است که نباید پرداخته شود. حزب مخالف دولت بر جسته این کشور خواهان برگزاری انتخابات زودهنگام شده است. هرستیان میکوسکی، رهبر این حزب پس از اخذ رأی در صحن مجلس به خبرنگاران گفت: رأی که برای اصلاح قانون اساسی به منظور تغییر نام، هويت، تاریخ و فرهنگ این کشور گرفته شد، در واقع علیه قانون اساسی بود. این رأی گیری غیرقانونی و خصمانه بود و به روشی مجرمانه انجام شد.

جمهوری مقدونیه که در جنوب شرق اروپا و شمال کشور یونان واقع شده، در سال ۱۹۹۱ از یوگوسلاوی پیشین مستقل شد. این کشور معضلات اقتصادی بسیاری دارد و حدود ۲۵ درصد جمعیت آن بیکار هستند و بر همین اساس تلاش دارد با عضویت در اتحادیه اروپا مشکلات خود را کاهش دهد.

گفتنی است نام مقدونیه هیچ ربطی به استان مقدونیه یونان ندارد و صرفاً به دلیل هم‌جواری این نام از سوی دولت برگزیده شده است و از ابتدای دولت یونان نگران این موضوع بود.

به لحاظ تاریخی، پادشاهی مقدونیه در سده پنجم و ششم از میلاد مسیح، پادشاهی مستقل از آتن و اسپارت در یونان بود و همسویا هخامنشیان ایران فعالیت می‌کرد؛ به گونه‌ای که پادشاه مقدونیه سفیر پادشاهی هخامنشیان در یونان باستان به شمار می‌رفت.

پمپئودر سرزمین اهرام به دنبال چه بود؟

نجات گروهبان ترامپ

سید محمد میرزا محمدزاده

کاندولیزا رایس

در ماه ژوئن سال ۲۰۰۵ میلادی (خرداد ۹۴)، دقیقاً دو سال پس از تجاوز آمریکا به عراق، کاندولیزا رایس، وزیر امور خارجه وقت آمریکا، در دانشگاه آمریکایی قاهره، به سخنرانی پرداخت. براندازی صدام حسین منجر به ایجاد شکافی در ساختار استبداد گرای جامعه عرب شده بود و بعد از آن جورج دبلیو بوش مدعی پرچم‌داری آزادی و دموکراسی در منطقه شد. باین حال، رایس در نطق بلندبالای خود، در مورد آزادی و دموکراسی در خاورمیانه سخن گفت و شش دهه حمایت آمریکا از ثبات در منطقه با هزینه دموکراسی را به باد انتقاد گرفت؛ اما این سخنرانی زمانی بود که دولت بوش جسد صدها سرباز آمریکایی را به خانه بازگردانده بود، سربازانی که به دلیل نبود امنیت در عراق کشته شده و خیلی بیشتر از این تعداد نیز در راه بودند. در سال‌های بعد از آن مشخص شد که لوله‌های تفنگ نمی‌تواند سفیر آزادی و دموکراسی در منطقه باشد و با این اقدام صرفاً گروه‌های تروریستی از ضعف عراق استفاده کردند و قدرت گرفتند.

باراک اوباما

باراک اوباما، رئیس‌جمهور وقت آمریکا، دقیقاً چهار سال پس از آن، در ژوئن سال ۲۰۰۹ (خرداد ماه ۸۸) در مراسمی که به صورت مشترک از سوی دانشگاه‌های الازهر و قاهره مصر برگزار شده بود، سخنرانی کاملاً متفاوتی را ارائه کرد؛ سخنرانی که منتقدان اوباما آن را «تور عذر خواهی» اوباما برای رفتار اشتباه دولت آمریکا در زمان

بوش تفسیر کردند. وی از تنش‌های تاریخی بین ایالات متحده و جهان عرب سخن گفت و عنوان کرد که قصد دارد این تنش‌ها را با یک شروع جدید در روابط حل کند.

اوباما دو هدف در ذهن داشت: اول آنکه با دادن قدرت به تهران، خود را از دخالت در تنش‌های سنی - شیعه بیرون بکشد و دوم آنکه به یک توافق صلح بین فلسطینیان و صهیونیست‌ها دست پیدا کند؛ دو موضوع نسبتاً متضاد. از آنجا که بعد از تجاوز به عراق، قدرت ایران در منطقه افزایش یافته بود، صهیونیست‌ها و سعودی‌ها بیشتر برای مهار تهران تمرکز کرده بودند؛ بر همین اساس تا زمانی که اولویت ایالات متحده به کاهش تأثیر منطقه‌ای ایران تغییر نمی‌یافت، هیچ کدام رسیدن به صلح با فلسطین را به صلاح نمی‌دانستند.

اوباما نتنها در دستیابی به این اهداف شکست خورد؛ بلکه تصمیم به استفاده بیشتر از پهپادهای آمریکایی به منظور بمباران سرزمین‌های اسلامی گرفت که منجر به کشته شدن صدها شهروند بی‌گناه در قالب وعده‌های شروع جدید وی شد.

مایک پمپئو

یک دهه بعد، مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا دوباره راهش را به قاهره باز کرد و یک سخنرانی کلیدی در مورد سیاست خارجه ایراد کرد. او ضمن انتقاد به سیاست‌های اوباما و بیان اصول کاملاً متضاد در خاورمیانه، گفت که عصر شرم‌مندی خود زنی آمریکا به پایان رسیده است. در واقع با نگاه دقیق‌تر به سخنان پمپئو می‌توان فهمید

به‌واقع هدف شکست تروریسم با دو تصمیم دولت ترامپ عملاً فراموش شده است. اولین تصمیم خروج از سوریه بود که منجر به گرفتاری متحدان آمریکا یا نیروهای دموکرات سوریه موسوم به SDF و درگیری با تهاجم بالقوه ترکیه و بر هم خوردن تمرکز در تقابل با داعش شد. تصمیم دیگر تقابل دیپلماتیک با ایران بود که این اقدام مأموریت نیروهای آمریکایی را از مقابله با داعش در عراق به جبهه‌گیری علیه ایران به‌عنوان یک هشدار تغییر داد.

ایران هراسی دیرینه

پمپئو در سخنرانی خود همچنین از فرصت استفاده کرد که بر سیاست‌های ضد ایرانی دولت ترامپ تأکید کند و گفت: ملت‌های خاورمیانه هیچ وقت طعم امنیت، ثبات اقتصادی و توسعه آرمان‌های ملت خود را تا زمانی که حکومت انقلابی ایران در مسیر کنونی خود قرار دارد، نخواهد چشید.

این در حالی است که بازدارندگی ایران در دوره ترامپ با وجود حمایت‌های جامعه بین‌المللی را به‌سختی می‌توان اعمال تحریم‌های سنگین بر تهران بر شمرده. ضمن آنکه این بازدارندگی به معنای ادامه تأثیر مشترک آمریکا و ایران بر عراق و لبنان خواهد بود.

وزیر امور خارجه ترامپ همچنین در مورد تقویت روابط بلندمدت با متحدان و ایجاد شرکات‌های جدید صحبت کرد؛

این در حالی است که بسیاری از متحدان کنونی از تعهد دولت ترامپ به وعده‌های منطقه‌ای ناامید شده‌اند. نیروهای کرد در عراق و نیز سوریه از سوی دولت ترامپ به حال خود رها شدند و حالا به دنبال روابط با مسکو و به‌طور بالقوه تهران هستند تا خلأ بی‌توجهی ترامپ به تعهدات را جبران کنند. برخی رژیم‌های عرب نیز در شرف پیوستن به محور ضد ایرانی همسو با صهیونیست‌ها هستند تا بر از هم‌پاشیدگی تدریجی برنامه ترامپ برای مسئله فلسطین صحه گذارند.

در حالی که صحبت‌های پمپئو برای ناظران و تحلیلگران خارجی متناقض به نظر می‌آید، شاید قصد او مخاطب قرار دادن رئیس‌ش در اوایل اقیس واشنگتن (دفتر ریاست جمهوری آمریکا) بوده باشد؛ وی که قادر به بیان نقطه‌نظر خود به‌صورت خصوصی نبوده، احتمالاً به‌صورت عمومی اقدام به بیان پیام مقابله با داعش با استفاده از پهپادها و شرکای منطقه‌ای از طریق زمینی و همچنین تقویت متحدان به‌منظور حفاظت از مرزهایشان.

تقابل دیپلماتیک آمریکا با ایران، مأموریت نیروهای آمریکایی را از مقابله با داعش در عراق به جبهه‌گیری علیه ایران به‌عنوان یک هشدار تغییر داد و عاملی بر شکست سیاست‌های منطقه‌ای آمریکادر تقابل با داعش شد

سیاستی که دولت ترامپ برای دست یافتن به آن تلاش می‌کند، با اصول اوباما چندان تفاوتی ندارد. برای مثال پمپئو به‌شدت اوباما را به دلیل پا پس کشیدن از عراق مذمت کرد و گفت عقب‌نشینی آمریکا از عراق، آشوب را به دنبال داشت. باین حال دقیقاً این اتفاق در مورد سوریه در حال رخ داد است و ترامپ با دست‌پاچی اقدام به خروج نیروهای آمریکایی از بخش شمال شرقی سوریه کرده است.

او همچنین سیاست‌های دولت ترامپ برای خارج ساختن نیروها از عراق پس از اتمام مأموریت را تمجید و تحسین کرد و عنوان کرد که نیروهای آمریکایی در این کشور از ۱۶۶ هزار به پنج هزار نفر کاهش یافته‌اند و از بیان این حقیقت که خروج نیروها با تصمیم اوباما صورت گرفته است، خودداری کرد.

پمپئو همچنین یکی دیگر از اصول اوباما را در دستور کار قرار داد: مقابله با داعش با استفاده از پهپادها و شرکای منطقه‌ای از طریق زمینی و همچنین تقویت متحدان به‌منظور حفاظت از مرزهایشان.

سخنان پمپئو یک حقیقت نگران‌کننده را برای متحدان آمریکا فریاد می‌زند: هیچ وقت در عصر کنونی سیاست‌های خارجه آمریکا به واسطه سیاست‌های داخلی و تنش‌های خانگی در حیطه ریاست جمهوری تا این حد منحرف نشده بود

چقدر در این‌کس‌وی را با همتای پیشین خود مقایسه کنند، متفرد است.

نیت واقعی پمپئو هر چه که باشد، سخنان او یک حقیقت نگران‌کننده را برای متحدان آمریکا به همراه داشت: در هیچ دوره‌ای در عصر کنونی، به‌واسطه سیاست‌های داخلی و تنش‌های خانگی در حیطه ریاست جمهوری، سیاست‌های خارجه آمریکا تا این حد دستخوش انحراف نشده بود. حالا که این دولت، جیمز ماتیس را به‌عنوان رئیس پنتاگون ندارد؛ پمپئو و جان بولتون، مشاور امنیت ملی، تنها افرادی هستند که برای جلب توجه رئیس خود و نظم‌دهی به سیاست خارجه ایالات متحده آمریکا در خاورمیانه بر اساس اعتقادات خود می‌جنگند. در واقع ما به لحظه‌ای فرای واقعیت در سیاست‌های ایالات متحده رسیده‌ایم، لحظه‌ای که بولتون، علمدار جنگ عراق، تنها صدای معقول باقی‌مانده برای نجات سیاست ایالات متحده در سوریه به‌شمار می‌رود.

وظیفه بولتون و پمپئو بسیار سخت و خطرناک است، چرا که هر دو اعتبار خود را در خاورمیانه از دست داده‌اند. هر چه جلوتر می‌رویم، کمتر رهبر یا قانون‌گذار منطقه‌ای باور می‌کنند که این دو نفر به نمایندگی از ترامپ صحبت می‌کنند؛ هر چه موعظه و سخنرانی از سوی این دو نفر در ارتباط با سوریه در سال ۲۰۱۸ مطرح شده بود، حالا با اظهارات اخیر رئیس‌جمهور آمریکا مبنی بر اینکه این کشور دیگر برای ماندن در سوریه کاری ندارد، بی‌اعتبار شده است.

حقیقت این است که ترامپ هیچ وقت تا این میزان چه در خانه و چه در بیرون منزوی نشده بود و سخنرانی کنترل خسارت در قاهره از سوی وزیر امور خارجه او نیز برای نجات رئیس‌جمهور آمریکا از خودش کفایت نمی‌کند.

پاسپورت دیپلماتیک خود استفاده کرده است. کشورهای استرالیا، انگلیس، فرانسه، آلمان و آمریکا در کنار اتحادیه اروپا، در حمایت از کانادا، خواستار آزادی فوری شهروندان کانادایی هستند.

با پاسپورت دیپلماتیک در خارج از کشور خود شامل مصونیت سیاسی می‌شوند. بر همین اساس می‌توان نتیجه گرفت که کوریگ مالی شرت‌هوآوی از سوی کانادا به‌منظور بدون حقوق به سر می‌برد و همچنان از

نادیده گرفتن مصونیت دیپلماتیک مقامات کانادایی

گزارش

اتهام چین از نگاه نخست‌وزیر کانادا:

سینا سمیزیان

جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا، ضمن خطاب قرار دادن چین، این کشور را به نادیده گرفتن مصونیت دیپلماتیک مقامات کانادایی متهم کرد.

مایکل کوریگ، دیپلمات سابق کانادایی که اکنون عضو موسسه گروه بحران بین‌الملل بود و در زمینه مشاوره‌های سیاسی به کشورهای منطقه فعالیت می‌کرد در تاریخ دهم دسامبر (نوزدهم آذر ماه) از سوی دولت چین بازداشت شد.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، مایکل کوریگ، دیپلمات سابق به همراه مایکل اسپیور تاجر که هر دو شهروند کانادا هستند، در آذر ماه

از سوی دولت چین بازداشت شدند و یکن عنوان کرد که این افراد به دنبال برهم زدن امنیت چین هستند، اتهامی که عموماً به جاسوس‌ها اطلاق می‌شود.

جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا در صحبت‌های خود چنین بازداشت‌هایی را محکوم کرد و گفت اینکه چین خودسرانه و ناعادلانه دست به بازداشت شهروندان کانادایی می‌زند، قابل‌پذیرش نیست، ضمن آنکه در یکی از پرونده‌ها مصونیت دیپلماتیک افراد نقض شده است.

پیش‌تر عنوان شده بود که بازداشت شهروندان کانادایی در پی بازداشت منگ وانزو، مدیر مالی شرکت هوآوی از سوی کانادا به‌منظور استرداد این فرد به آمریکا صورت گرفته است؛

موضوعی که مقامات چینی آن را رد کرده‌اند. منگ وانزو به دلیل نقض تحریم‌های آمریکا علیه ایران در پیگرد آمریکا بود.

چینی و دیگر شرکادر سرتاسر جهان باید به حاکمیت قانون و استقلال روندهای قضایی همچنان که توافق کرده‌ایم، پایبند باشیم؛ کانادا نیز بر این روند تأکید دارد.

این اظهارات را می‌توان نخستین بیانات مقامات کانادایی در مورد کوریگ دانست؛ پیش‌تر مقامات کانادایی عنوان کرده بودند که وی شغل دولتی خود را بدون دریافت حقوق رها کرده است.

قوانین کنوانسیون وین در ارتباط با دیپلمات‌های سیاسی تأکید می‌کند که افراد